शुक्रिय = **शुक्रवन्त्**; *n.* Glanz.

शुक्ल licht, hell, weifs, lauter. *m.* = **शुक्लपक्ष**; *n.* Helle, Licht, weifse Farbe (*auch* **शुक्लता** *f.*).

शुक्लदन्त् weifszahnig.

शुक्लपक्ष *m.* der lichte Halbmonat (*von Neumond bis Halbmond*).

शुक्लवस्त्र *u.* **°वासस्** ein weifses Kleid tragend.

शुक्लवृत्त *u.* **शुक्लाचार** reinen Wandels.

शुक्लापाङ्ग *m.* Pfau (*eig.* weifse Augenwinkel habend).

शुक्लिमन् *m.* helle Farbe, Weifse.

शुक्ली कर् weifs machen; **°भू** w. werden.

शुङ्ग *m. N. einer Dynastie; n. u. f.* **शुङ्गा** Knospendecke.

1. **शुच्**, **शोचति**, **°ते** (**शुच्यति** *u.* **शोचिति**) flammen, brennen, Schmerz empfinden, trauern, betrauern. *Caus.* **शोचयति** entzünden, betrüben; traurig sein, beklagen. **अनु** trauern um, sich sehnen nach, bedauern (*Acc.*). *Caus.* betrauern. **अभि** verbrennen, quälen (*auch Caus.*), trauern. **परि** trauern, beklagen. *Caus.* quälen, bedauern.

2. **शुच्** flammend (—°); *f.* Flamme, Glut, Qual, Sorge, Kummer, Trauer.

शुचं klar, rein; *f.* **शुचा** Kummer, Trauer.

शुचय्, *Partic.* **शुचयन्त्** flammend.

शुचि leuchtend, glänzend, blank, rein, ehrlich, redlich. *m.* Reinheit, Ehrlichkeit; Feuer; ein best. Sommermonat, Sommer *überh.*; *Mannsn.*

शुचिचरित reinen Wandels.

शुचिजन्मन् lichtgeboren.

शुचिता *f.*, **°त्व** *n.* Klarheit, Lauterkeit; Reinheit (*r.*).

शुचिदन्त् hellzahnig.

शुचिपा Klares (*d. i. Soma*) trinkend.

शुचिप्रतीक von strahlendem Antlitz.

शुचिवर्ण hellfarbig.

शुचिव्रत strahlende Herrschaft übend, reinen Wandels.

शुचिष्मन्त् strahlend.

शुचिस्मित von heiterem Lächeln (begleitet).

शुचो कर् reinigen; **°भू** r. werden (*r.*).

शुच्यक्ष, *f.* **ई** reinäugig.

शुज्, *nur* **शूशुजान** sich brüstend.

शुण्ठ weifs *o.* klein (*vgl. folg.*).

शुण्ठार्कर्ण kurzohrig.

शुण्ठि *u.* **शुण्ठी** *f.* trockener Ingwer.

शुण्डा *f.*, **°र** *m.* Elefantenrüssel.

शुण्डिक *m. Pl. Volksname.*

शुण्डिन् *m.* Schenkwirt.

शुतुद्री *f. N. eines Flusses.*

शुद्ध *s.* **शुध्**; *m.* = **शुद्धपक्ष**.

शुद्धचैतन्य *n.* der reine Intellekt (*ph.*).

शुद्धता *f.*, **°त्व** *n.* Reinheit, Redlichkeit.

शुद्धपक्ष *m.* = **शुक्लपक्ष**.

शुद्धबुद्धि reinen Geistes.

शुद्धभाव *m.* reine Gesinnung; *Adj.* = *folg.*

शुद्धमति von reiner Gesinnung.

शुद्धवंश्य reinen Geschlechts.

शुद्धवध *m.* reine *d. i.* einfache Todesstrafe.

शुद्धवेष reinlich gekleidet.

शुद्धशील *u.* **°सत्त्व** von reinem Charakter.

शुद्धहृदय reinen Herzens.

शुद्धात्मन् reinen Wesens.

शुद्धान्त *m.* Harem; *Pl.* Haremsfrauen.

शुद्धान्तचर *u.* **°चारिन्** *m.* Haremsdiener.

शुद्धि *f.* Reinigung, Läuterung (*auch übertr.*), Befreiung von, Rechtfertigung durch (—°); Echtheit, Richtigkeit; Bezahlung (*einer Schuld*), Klarheit, sichere Kunde über (*Gen. o.* —°).

शुद्धिमन्त् rein, unschuldig.

शुद्धोदन *m. N. des Vaters Buddha's.*

शुध् *o.* **शुन्ध्**, **शुन्धति** reinigen, **°ते** rein werden (*nur als Simpl.*); **शुध्यति** (**°ते**) = *vor. Med.* (*bes. r.*), sich klären, sich rechtfertigen, entschuldigt sein. *p.p.* **शुद्ध** rein, klar, lauter, unvermischt, fehlerfrei, richtig, normal, ganz, einfach, blofs. *Caus.* **शुन्धयति** (*nur als Simpl.*) reinigen; **शोधयति** *dass.* (*auch r.*), verbessern, mundieren (*j.*), abtragen, bezahlen, rechtfertigen, prüfen, untersuchen, erörtern. **परि** rein werden, sich rechtfertigen; *p.p.* **परिशुद्ध** rein, lauter. *Caus.* reinigen, abtragen, be-